

[Ivær Poulsen.]

fuldt haft føringen, fordi disse selskaber kun har haft ét for øje, nemlig at betjene abonnenterne bedst og billigst muligt, og abonnenterne har kun betalt til telefonformål; er der fremkommet et overskud, er dette udelukkende blevet anvendt til nyinvesteringer til telefonformål og er ikke forsvundet i en offentlig kasse.

Den kommende tid vil kræve en stor indsats af de mennesker, som skal forestå telefonvæsenets modernisering og udbygning, og gennem mine personlige forbindelser med Jydsk Telefon-Aktieselskabs ledelse og også med andre privatrejede foretagender ved jeg, hvor meget den idealisme og arbejdsglæde, som trives her under den frie dispositionsret og på basis af forretningsmæssige principper, betyder såvel for det enkelte menneske som ikke mindst for arbejdsresultatet. Det vil være både synd og u hensigtsmæssigt at kvæle denne frugtbringende idealisme og arbejdsglæde gennem ensretning og stramme statsregulativer, og vi kan derfor ikke støtte det fremsatte forslag.

Med hensyn til telefonkoncessionerne ønsker vi, at staten opgiver sin indblanding i de koncessionerede selskabers forhold og sælger sine aktier i disse selskaber. Det første skridt på den vej kan passende blive, at staten lader selskaberne overtage al indenrigs telefontrafik, altså også den meget beskedne del, som rigstelefonen tager sig af. Det ville sikkert betyde både rationalisering og besparelser.

Vi kan som sagt ikke stemme for det fremsatte forslag.

Ministoren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg tror, det ærede medlem hr. Aksel Larsen er klar over, at der er en almindelig modvind mod hans forslag til folketingsbeslutning. Det er måske derfor heller ikke nødvendigt for mig at ofre mange bemærkninger ud over det, jeg har sagt tidligere.

Jeg synes, det var bemærkelsesværdigt, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen brugte så meget af sin taletid til at argumentere for enhedstelefonen. Det kunne der måske have været anledning til, efter at nogle af de andre ærede ordførere havde haft ordet, men på det tidspunkt var det kun mig, der havde haft det. Jeg er enig

med det ærede medlem — jeg er hundrede procent enig med det ærede medlem — i, at vi bør tilstræbe enhedstelefon. Det skulle der egentlig ikke være grund til at opholde sig så længe ved.

Det ærede medlem kom med den interessante udtalelse, at han ikke under alle forhold var tilhænger af, at man blot skulle have statsdrift. Det synes jeg var meget interessant at få frem i debatten. Det betyder vel, at det ærede medlem så er enig med mig i, at det afgørende i og for sig er ikke, om det er statsdrift eller koncessioneret drift, men at det afgørende er, om staten har den fulde indflydelse på områder som det, vi debatterer i dag. Det er i hvert fald noget meget væsentligt for mig, at staten har afgørende indflydelse på de koncessionerede telefonselskaber.

Jeg må bedrøve det ærede medlem med, at han ikke i så høj grad kan tage post- og telegrafvæsenets øverste embedsmænd til indtægt, som jeg synes det ærede medlem prøvede på. Sagen er den, at i det udvalg, der har været nedsat, har der ikke været nogen divergens mellem de forskellige om, at man skulle nedsætte den kommission, som jeg nu har til hensigt at nedsætte. Den divergens, der har været, drejer sig om spørgsmålet om, hvorvidt man skulle tage alle telekommunikationer med under de forhandlinger, der skal føres i kommissionen. Jeg mener godt, at man kan drøfte spørgsmålet om telekommunikationen under ét også i den kommission, der skal nedsættes, men jeg vil gerne understrege, at der i og for sig ikke mellem post- og telegrafvæsenets embedsmænd og de øvrige embedsmænd, der har været medlemmer af udvalget, er nogen divergens om, at man bør gå den vej at kulegrave og undersøge hele spørgsmålet nærmere, før man træffer bestemmelse om, hvorvidt koncessionerne skal opsiges eller ej. Jeg synes jo, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen burde bøje sig for så megen sagkundskab, som mener, at hele dette arbejde ikke kan gøres inden for et år. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mener altså, det kan sagtens gøres hurtigt, medens alle de, der har forstand på det, mener det modsatte. Det synes jeg er meget talende.

Ud over disse bemærkninger har jeg ikke mere at sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen og vil blot benytte lejligheden til at